ANUL XII. No. 1307

6 PAGINI 6 LEI

Miercuri 21 Martie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon direcție 3.26.60

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacție și provincie 3.26.69
Telefon administrație 3.26.60

Primele efecte...

N'au trecut decât câteva zile dela dărâmarea Romcomit-ului și dela năpustirea funcționărimii municipale asupra terenului dela Bellu, că au și început să se resimtă efectele. Districtul București nu mai are unde să desfășoare întreg programul de campionat al categoriilor inferioare. Aceste categorii, foarte numeroase în Capitală, au un program extrem de încărcat pe care nu-l puteau duce la bun sfârșit nici în situația care a precedat ultimei cruciade contra terenurilor. Dar mite acum, când puținul care a fost, a suferit amputări atât de serioase.

Un lucru este cert. Campionatele categoriilor inferioare, cărora Districtul le poartă atâta grije au o importanță covârșitoare în viața footballului bucureștean, deși au fost cândva glasuri de pretinși cunoscători, cari susțineau că dispariția lor nu ar căsuna nimănui niciun neajuns. Din contră, ar curăța grâul de neghină, permițându-se footballului de bună calitate — categoriilor superioare — o desfășurare nestingherită. Este, credem, inutil să arătăm aci motivul pentru care considerăm această părere fundamental greșită. Mai ales că și profanii știu astăzi că jucătorii buni nu se nasc și că trebuesc formați în echipele de categorie inferioară.

Așa dar, îngrijorarea Districtului este perfect legitimă. Și, pentrucă lamentarea în materie de sport nu este o soluție, Districtul s'a gândit la posibilitatea remedierilor. In acest scop s'a adresat Biroului F. R. F. A., cerându-i să intervină pe lângă U. F. S. R. pentru a i se pune la dispoziție terenurile pe care le posedă la Șoseaua forului suprem al sportului românesc.

Intervenția s'a făcut. U. F. S. R.-ul n'a hotărât încă nimic în această privință.

Până una alta însă, s'a alarmat rugby-ul, care vede în această cerere a Districtului un atentat la existența sa, căci, după cum se știe, parcul U. F. S. R.-ului dela Șosea servește drept teren de desfășurare a tuturor competițiunilor rugbyste din Capitală. Așa că, înainte chiar de a se ști dacă cererea Districtului de football va fi sau nu admisă, dacă footballul va fi sau nu primit pe terenul pe care-și desfășura pe vremuri întreaga sa activitate, rugbyul a și sărit să-și apere interesele. Și, pe bună dreptate. Căci, iată cum argumentează contra aprobării unei imixtiuni pe care o consideră deadreptul catastrofală.

Rugby-ul utilizează în cadrul parcului dela șosea 4 terenuri, pe cari de bine de rău, le-a amenajat pentru diversele sale necesități. Două din ele ocupă latura dinspre strand și alte două latura dinspre șoseaua Kiseleff. Restul terenului, nefiind nivelat este inutilizabil. Așa că, în eventualitatea că U. F. S. R. va aproba cererea Districtului, nu-i va putea pune la dispoziție decât terenurile actuale ale Federației de rugby. Ceiace ar echivala cu desființarea acestui sport, pentrucă după cum se știe, în afara O. N. E. F.-ului, utilizat numai la zile mari, nici un alt teren din capitală nu găzduește vre'un match de rugby. Situația n'ar fi mai puțin critică nici în eventualitatea că Districtul ar căpăta numai două terenuri, sau chiar unul singur, pentru motivul că nici în situația actuală nu-și poate programa toate matchurile în condițiuni normale. Federația este nevoită chiar să se preteze la anumite jonglerii de ore, pentru a nu pune cluburile în situația de a fi nevoite să joace la trei sau patru categorii în acelaș timp, pentrucă sărăcia lor arhi-cunoscută nu le permite să posede echipament pentru atâți jucători. Matchurile alternând în mod convenabil, acelaș rând de tricouri trece dela echipă la echipă și, seara... toată lumea-i mulțumită.

Apoi, un inconvenient de ordin pecuniar. Federația de rugby percepe anumite taxe de intrare, din produsul cărora își duce, după cum se știe, trudnica existență. Amenajările pe teren, până când U. F. S. R.-ul va purcede la Construcția Stadionului în proect de atât amar de ani, ea le face. Convietuirea cu footballul de categorie inferioară ar desființa implicit această modestă sursă de venituri și ar pune Federația de rugby în imposibilitate de a-și duce mai departe existența pur materială. Existența sportivă ar fi anihilată — după cum am arătat — chiar dacă i s'ar amputa numai un singur teren de joc.

Situația este, după cum se vede, deopotrivă de gravă și pentru football și pentru rugby. Ameliorarea footballului în funcție de parcul sportiv dela șosea, atrage după sine desființarea rugby-ului. O soluție trebue totuși găsită, pentrucă footballul, sportul nostru de bază, nu trebue lăsat să-și ingrădească activitatea în limitele de spațiu impuse de recentele desființări de terenuri. Trebue, din contră, să i se dea posibilitatea să-și creeze cadre cât mai largi, pentrucă numai astfel înflorirea la care a ajuns astăzi nu va fi un episod trecător.

U. F. S. R.-ul care are a face bună orânduială în sportul românesc, trebue să găsească soluția cea mai nimerită, fără să stânjenească existența unui sport mai puțin desvoltat, dar nu mai puțin folositor tineretului nostru.

Și, avem optimismul, să sperăm într'o soluție echitabilă.

Absențe nescuzabile...

Ați observat, desigur, vâlva pe care a iscat-o selecția pentru Campionatele de box ale Europei.

Eliminatoriile au atras un public numeros. Boxeurii s'au pregătit cu o atenție minuțioasă. Maeștrii au palpitat pentru forma elevilor. Suporterii au tremurat sub cele mai acute emoții. Matchurile au fost încăerări dârze, de ură aproape scrâșnită.

Deciziile au fost fluerate.

S'au făcut scrisori de protest. S'au dat demisii, montate pe o selecționare discutabilă.

Și apoi, ca după furtună, o liniște totală a acoperit selecția.

O liniște care să remonteze moralul. Să-l cimenteze pentru ziua cea mare și să-l deslănțuiască atunci — la Budapesta — într'o comunitate de vibrații cari să pulseze și pe ring, și în jurul ringului.

Fiindcă se vor găsi desigur în jurul ringului dela Budapesta, câteva zeci de palme cari să plesnească în clipele de aplauze meritate pentru reprezentanții noștri. Și câteva zeci de piepturi din care să evadeze tunător—notificând probabilele noastre victorii — un românesc și îmbărbător bravo! pentru campionii români ai Europei...

Până acum, toată lumea și-a făcut datoria. Și boxeurii, și maeștrii, și suporterii, și publicul, și — să o recunoaștem neted — și oficialii. Chiar și ei.

S'au montat matchuri de diferențiere selectivă. S'au întocmit tablouri de reprezentanți. S'a anunțat la Budapesta căprăria — pe nume — a reprezentanților noștri. Și în așteptarea încăerărilor dela Budapesta, s'au aranjat aici ședințe de încăerări pregătitoare. Ore speciale de antrenament.

Cu știința lui de pregătire, Chirilă a convocat de două ori pe săptămână la Tir pe reprezentanții aleși ai culorilor noastre, punându-i să lucreze și retușându-le atent ultimele umbre de defect pe cari le mai divulgă.

Au venit firește, toți.

Cine putea să lipsească? Și au lucrat cu râvna unui devotament care le va aduce răsplata unei consacrări continentale.

Nu tuturor. Desigur. Câtorva numai. Dar prin aceștia, boxului nostru întreg. Prestigiului nostru sportiv, pentru care râvna este o datorie. Pentru care devotamentul este instinctiv.

...Și totuși, un selecționat a lipsit.

N'a răspuns la apelul lui Chirilă, unul din aceia cari vor merge la Budapesta să reprezinte — sinteză de talent și de pregătire — boxul românesc.

Nu vom exploda aici în invective cari să stigmatizeze lipsa aceasta de disciplină. Are desigur o scuză plauzibilă absența aceasta neașteptată.

Dar dacă se va mai repeta o singură dată — oricare ar fi scuza care s'o explice — nu credem că F. R. B.-ul va mai aștepta noui dovezi de indisciplină, pentruca să deparazite ze echipa reprezentativă de box de niteștii unei lipse de râvnă intolerabilă...

Oricum ar fi scuzată, și de oricine!...

GEORGE FULGA

Insfârșit...

S'a format echipa României care va juca la Pardubice

O înaintare indiscutabilă și o apărare incoherentă

In ședința de aseară, Biuroul Federal a procedat la alcătuirea echipei României, care va întâlni Cehoslovacia, la Pardubice.

BODOLA

Deși la început nu se acorda matchului de Duminică, o importanță prea mare, pe măsură ce se apropia de scadență oficialii au înțeles că situația nu este prea ușoară. S'au constatat chiar dificultăți neprevăzute.

In primul rând, știrea că federația cehoslovacă ar intenționa să ne opună echipa B, a format un prim obstacol. Dela un adversar ușor, un adversar care să nu reclame eforturi prea mari și care să se lase stăpânit de maturitatea footballistică a teamului nostru, ne trezim în față, cu un unsprezece periculos.

Perspectiva de mai sus a cântărit enorm în balanța selecționeurilor.

A mai fost însă un element de mare pondere. Reflexul matchului dela Pardubice, trebue să fie echipa care va juca împotriva Jugoslaviei, la 6 Mai.

Adăugați la toate acestea, dificultățile de selecționare, inerente perioadei în care ne găsim, nu neglijați faptul că îmbolnăvirea lui Lakatos a desmembrat apărarea noastră standard și veți înțelege de ce

«S'A LUCRAT CU FORCEPSUL»

Lucrările de selecționare au început de Luni și s'au terminat eri seara, după lungi discuțiuni.

Dece a mers atât de greu, nu este un mister. Fiecare jucător a fost trecut prin ciur, care însă n'a fost la fel de des pentru toți selecționabilii.

Apoi credem că a mers mai greu ca deobiceiu, pentrucă anumiți pontifi n'au avut încredere în proprii lor informatori. Au avut toată dreptatea și noi ne îndoim de obiectivitatea și competența anumitor informatori.

Totuși, echipa s'a format, iar noi îi urăm să fie într'un ceas bun!

Numai că, prea mare încredere în creațiunile cu forcepsul nu poți avea. Iată dece nici noi nu ne entuziasmăm în fața compunerei echipei naționale.

Jucătorii selecționați sunt:

Püllock; Chiroiu, Albu; Robe, Cotormani, Moravetz; Bindea, Covaci, Sepi, Bodola, Dobai.

Rezervă: Bugariu.

Cu excepția înaintării, totul e discutabil în această echipă.

Linia de atac o socotim indiscutabilă, în baza principiului «senatoriei de drept». Quintetul: Bindea, Covaci, Sepi, Bodola, Dobai, ar putea avea scăderi în cursul unui match, în nici un caz de natură să pericliteze posibilitățile echipei.

Apărarea nu permite aceiaș încredere.

Privind prin prisma foot-ballului pur, se impune concluzia că: avem o apărare incoherentă».

Că apărarea aceasta ar putea face minuni e de crezut. Nu credem însă că minunile au fost în vederile selecționeurilor.

Prima lipsă, de care vom suferi la Pardubice, va fi aceia a halfilor.

Căci cu toată prezența autoritară a lui Cotormani, ceilalți, Robe și Moravetz, nu sunt mijlocașii de care are nevoie docta noastră înaintare. Moravetz pentrucă nu este în forma care l'a impus altă dată, iar Robe va fi un al treilea fundaș. Poate că acest cusur al lui Robe, va folosi totuș, echipei noastre!

Căci la desemnarea fundașilor era nevoie de un act de curaj. Albu pe forma lui din ultimele matchuri, nu se mai impunea. Cu atât mai mult, cu cât trebuia exploatat momentul în care Sfera și Burger se găsesc în cea mai mare formă.

Și apoi mai exista soluția: Sucitulescu (dreapta), Chiroiu (stânga). Pullock e la locul lui.

Bugariu, norocos din fire, a primit maximum de recompensă pentru felul cum a jucat eri. Numai că noi nu ne împăcăm cu teoria, că jucătorii consacrați trebuesc sacrificați, pentru cei «cu o zi bună».

Edificator e cazul lui Burdan. Pe forma de Duminecă trebuia selecționat, nu însă și pe cea de Marți.

BINDEA

b.

Tilden, Vines, Cochet și Plaâ în România

— Așii tennis-ului mondial fac un turneu în Europa —

Am arătat nu de mult în coloanele noastre, că nouă înșghebare profesionistă de sub conducerea lui Tilden a găsit un excelent debușeu în Statele Unite, unde sportul alb a început din nou să fie gustat de marile masse. Și am precizat chiar că trupa fostului campion mondial a încasat nu mai puțin de 12 milioane lei într'un interval de 5 săptămâni, ceeace constitue o dovadă eclatantă că tennis-ul a început să «meargă».

Succesul acesta material a determinat asociația să refuze toate ofertele ce i s'au făcut pentru un tur neu în Europa, lăsând să se înțeleagă că nu va trece oceanul decât după ce voga tennis-ului se va fi perimat în Statele Unite.

VINES

O ofertă irezistibilă

Asociația a fost intransigentă până când i s'a pus sub ochi o ofertă cu adevărat atrăgătoare, făcută de un mare organizator englez. Acesta i-a propus condițiuni materiale irezistibile, astfel, încât Tilden, Vines, Cochet și Plaâ dispută acum ultimile partide în Statele Unite, urmând ca în foarte scurtă vreme să vină în Europa.

Trupa Tilden din nou în România

Faptul acesta a avut răsunet în toate cercurile sportive ale Europei, pentrucă toate turneele întreprinse până acum de tennis-ul profesionist au dat beneficii importante, stimulând interesul publicului pentru acest sport.

In România, deasemeni, cele două turnee ale trupei Tilden au fost excedentare, astfel că revenirea așilor profesioniști în Europa a provocat din nou agitație în rândurile acelora cari au organizat acele turnee. Tratativele n'au început, bine înțeles, pentrucă managerul trupei este încă în Statele Unite, însă este mai mult ca sigur că cei 4 ași vor veni la vară în România, care, fără a fi un debușeu excepțional, le poate oferi totuși condițiuni pecuniare apreciabile.

Dată fiind noua componență a trupei este mai mult ca sigur că viitorul turneu va înregistra un succes care va depăși pe cele anterioare.

Un caz ciudat de profesionalism în tennisul românesc

Dacă a existat, la noi, vreun sport care să nu prea dea loc la discuții cu privire la problema profesionismului, până în prezent, apoi acesta a fost tennis-ul.

Cauzele, evident numeroase, se concentrau într'un punct vital: lipsa de fonduri și de rețete cari să tenteze pe eventualii beneficiari ai unei îndemânări deosebite între mânuirea rachetei.

Și — în afară de «profesioniștii» declarați, adică de antrenorii mai mult sau mai puțin academici — credeam că situația se va eterniza.

Dar eri, trecând pe la terenurile unui club pe care «Cetatea Universitară» îl amenință cu evacuarea, am avut surpriza de a citi următorul afiș, pe care-l reproducem aci, în copie fidelă:

In vederea antrenamentelor de primăvară, stau la dispoziția membrelor și membrilor secțiunei de tennis C. F. R. după programul de mai jos.

Rog a mă anunța direct sau prin paznicul Ene, de timpul ales, cel puțin cu 24 de ore înainte.

Luni, 19 Marte, ora 16—18.
Miercuri, 21 Martie, ora 16 — 18.
Joi, 22 Martie, ora 16 — 17.
Sâmbătă, 23 Martie, ora 18 — 19.
Duminecă, 25 Martie, ora 10 — 11.

(Continuarea în pagina 4 a)

O lovitură în falcă

— Sau „Senzaționala reintrare a irlandezului Jack Doyle“ —

Cel puțin odată pe lună, agenția noastră oficială «Rador» ne servește o mostră de felul cum nu trebuie redactată o telegramă cu conținut sportiv. Dacă am avea și o a doua agenție telegrafică în țară, îndeletnicirea «Rador»-ului ar putea fi considerată drept o faptă de altruism colegial și noi am fi primii cari nu am precupeți elogiile pentru lunara exemplificare profesională. Cum însă «Rador»-ul activează în exclusivitate și cum eșantioanele pe cari le trimite presei nu servesc nimănui pentru nimic, evident că și elogiile pe cari le-am acorda cu mărinimie rămân, deocamdată, inutilizabile. Ba, mai mult chiar, găsim că recidiva condamnabilă a agenției noastre telegrafice ar merita mai mult decât ne va permite stiloul, în rândurile de față.

Iată bunăoară ce a comis eri, sau mai bine zis ce a trimis spre publicare ziarelor din Capitală, în curent cu plata abonamentului.

UN MATCH DE BOX SENZAȚIONAL LA LONDRA

LONDRA, 19 (Rador). — A produs mare senzație rezultatul matchului de box susținut azi după amiază la Albert Hall de englezul Frank Borrington împotriva irlandezului Jack Doyle, care și-a făcut azi apariția pe ring după o suspendare de 8 luni.

Matchul, care conteaza pentru campionatul de categorie «grea», era împărțit în 12 reprize. El a început furtunos, cei doi adversari luptând foarte restrâns.

La un moment dat, cam pe la mijlocul primei reprize, irlandezul s'a degajat brusc într'un corp-la-corp și a aplicat lui Borrington o lovitură în falca stângă, făcându-l knock-out».

*

Noi am descoperit senzaționala telegramă la «Ultima oră» a unui mare cotidian de dimineață, care a plasat-o la loc de cinste în coasta unui vast reportaj extern, cu privire la semnarea protocolului dela Roma, de către Mussolini, Gömbös și Dollfuss. Locul n'a fost tocmai rău ales, pentrucă lucrurile senzaționale se plasează de obiceiu cam în atari vecinătăți.

Numai că în cuprinsul telegramei n'am putut dibui senzaționalul decât în stilul redactării și nu în conținutul propriu zis, cum ar fi fost, de altfel, și normal.

«Rador» a găsit că reapariția după 8 luni de suspendare a irlandezului Jack Doyle, este un lucru senzațional. Noi n'am găsit, pentrucă, din moment ce i-a expirat suspendarea, irlandezul era în drept să reapară pe ring. Găsim cu adevărat senzațională însă fraza de mai jos: «el (matchul) a început furtunos, cei doi adversari luptând foarte restrâns». Să începi furtunos și și totuși să lupți restrâns, recunoaște că nu e la îndemâna oricui. E adică pur și simplu senzațional. Și apoi chestia de mai jos cu lovitura aplicată în falca stângă a lui Borrington este mai mult decât senzațională. Este epocală și ne miră chiar că «Rador»-ul n'a insistat mai mult asupra acestui episod al luptei, care ar fi meritat câteva coloane compacte de ziar.

Iată așa dar ce servește agenția noastră de presă ziarelor și implicit cetitorilor de pe tot cuprinsul Țării Românești: 96 cuvinte aruncate cu mistria, în timp ce, atunci când sunt cu adevărat lucruri senzaționale de anunțat în materie de sport, prinde legătura cu străinătatea a treia zi după scripturi. Și când o prinde nu se oboșește cu mai mult de 10 cuvinte, măcar s'o tai.

Avem însă agenție oficială, și basta.

L. ROȘIANU

Excursiunea noastră

Ultimele zile de înscrieri

Repetăm informația. Sportivii cari vor să însoțească echipa României la Budapesta, să ne trimită cât mai curând adeziunile lor. Inscrierile nu vor mai fi deschise decât câteva zile.

Am publicat toate informațiile asupra splendidei călătorii, pregătită pentru cei cari vor să sprijine echipa română de box amator.

Programul excursiunei noastre e cunoscut.

Sportivii bucureșteni: trebue să se grăbească și în cele câteva zile, cât vom mai primi înscrierile, să-și rețină locurile.

O oră cu Max Schmeling, în drum spre Barcelona...

...despre matchul cu Pauli no și principalele sale proecte. Schmeling — Carnera

PARIS, 20. — Schmeling a sosit azi dimineață la Paris însoțit de managerul său Joe Jacobs și de credinciosul său antrenor și prieten, Max Machon.

In aceiaș seară, Max a plecat cu expresul de Barcelona, trebuind să înceapă imediat antrenamentul în vederea matchului care-l va opune la 8 Aprilie lui Paulino.

Am reușit totuși să-l secfestrez pentru câteva minute, prinzându-l în timpul dejunului, la telefon.

— *Ce mai faci?*

— *Foarte bine. Abia am sosit...*

— *Când pot să te văd?*

— Când dorești. Imediat chiar...

SPRE BARCELONA

Câteva minute mai târziu, supravegheat de Jacobs și de Machon, Schmeling îmi împărtășea bucuria de a pleca la Barcelona, unul din cele mai frumoase orașe din lume.

— Ei bine, a început Max, voi întâlni la Barcelona pe Paulino, cu care am mai boxat acum cinci ani la New-York. Cât de repede trece timpul....

Și apoi:

— Intre timp, Paulino nu s'a schimbat. Aș putea spune chiar că a progresat și că m'a entuziasmat (Bine înțeles!... N. R.) acum câteva luni, la Roma, în matchul cu Carnera.

— *Crezi că Paulino este încă redutabil?*

— Desigur. Carnera a pretins, după matchul cu Paulino, că-și stricase o mână. Se poate. Dacă aș fi dispus eu însă, de mijloacele lui fizice, cred că matchul n'ar fi depășit 10 reprize.

— *Ce crezi despre matchul dela Barcelona?*

— Cred că voi învinge. Că voi învinge chiar, înainte de limită...

PROECTE

Pentru înfrângerea sa, în fața lui Steve Hamas, Schmeling a găsit următoarea explicație:

— Nu boxasem de aproape opt luni. O pauză mult prea mare, pentru ca să mă fi putut prezenta într'o formă prea bună. Pe viitor, voi boxa mai des.

— *Ce proecte ai?*

— Dela Barcelona mă voi reîntoar ce la Berlin. Apoi voi pleca din nou în America unde este aproape sigur că voi fi opus în vara aceasta lui Carnera, pentru titlu. Inaintea matchului Carnera — Max Baer.

— *Dar Neusel?*

— Aștept o singură ofertă, pentruca să-l întâlnesc, și să spulber astfel o superstiție. Fiindcă Neusel este mai mult o superstiție...